

Sygn. akt I C 2073/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 listopada 2015 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Daria Ratymirska

Protokolant: Daria Paliwoda

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 listopada 2015 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa (...) S.A. w K. Oddział w W.

przeciwko H. K.

o zapłatę kwoty 1.238,62 zł

I. oddała powództwo;

II. zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanego kwotę 227 zł, tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 2073/15

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) S.A. w K. wniosła pozew przeciwko H. K. o zapłatę kwoty 1238,62 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 2.02.2013r. do dnia zapłaty. W uzasadnieniu podała, że pozwany był zobowiązany do zapłaty opłaty przyłączeniowej na podstawie umowy z dnia 30.01.2006r., protokołu odbioru technicznego z dnia 29.05.2007r., w oparciu o który powód wystawił fakturę z dnia 25.01.2013r.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa, podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia. Podniósł, że protokół odbioru technicznego przyłącza energetycznego z dnia 29.05.2007r., stanowił podstawę do wystawienia faktury rozliczeniowej, zatem z dniem 30.05.2007r. strona powodowa miała roszczenie do pozwanego o zapłatę opłaty za przyłączenie. Powód wystawił fakturę jednak dopiero dnia 25.01.2013r., a więc po ponad 5 latach, a więc po upływie 3-letniego terminu przedawnienia. Pozwany zarzucił, że zgodnie z umową, powód miał obowiązek wystawić fakturę w terminie 7 dni od daty zawarcia umowy o przyłączenie, a więc najpóźniej do dnia 6.02.2006r., co nie miało miejsca. Zdaniem pozwanego, z dniem 7.02.2006r. roszczenie powoda stało się wymagalne i od tej daty należy liczyć bieg terminu przedawnienia. Nawet, gdyby uznać, że powód miał roszczenie do pozwanego z dniem podpisania protokołu odbioru, tj. z dniem 29.05.2007r., to bieg terminu przedawnienia należałoby, zdaniem powoda, liczyć z dniem 30.05.2007r. Bez względu na sposób liczenia terminu początkowego roszczenie powoda uległo przedawnieniu – w pierwszym wypadku – z dniem 6.02.2009r., w drugim – z dniem 30.05.2010r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30.01.2006r. pozwany zawarł z poprzednikiem prawnym powoda (...) SAz/s we W.umowę nr (...)o przyłączenie obiektu: K.Z., ul. (...), dz. (...), do sieci elektroenergetycznej. Zgodnie z umową, pozwany zobowiązał się do uiszczenia opłaty za przyłączenie (§ 6 pkt II), na podstawie faktury, wystawionej w terminie 7 dni od daty zawarcia umowy, w kwocie 1642,30 zł netto plus podatek VAT (§ 16 ust. 1). Pozwany uiszczył do dnia podpisania umowy kwotę

120 zł netto, z tytułu określenia warunków przyłączenia, którą zarachowano na poczet opłaty za przyłączenie (§ 16 ust. 2). Do zapłaty pozostała kwota 536,92 zł + VAT (40%) w dniu podpisania umowy, oraz kwota 985,38 zł + VAT – po wykonaniu przyłącza energetycznego (60%). Pozwany był zobowiązany do zapłaty w terminie 7 dni od daty otrzymania faktury (§16 ust. 3). Po zawarciu umowy pozwany zapłacił z tego tytułu kwotę 655,04 zł (brutto). W dniu 29.05.2007r. dokonano odbioru technicznego końcowego przyłącza energetycznego i przekazano obiekt do eksploatacji. W dniu 25.01.2013r. powód wystawił fakturę na kwotę 1238,62 zł, uwzględniając dotychczas wpłaconą przez pozwanego z tytułu opłaty przyłączeniowej łączną kwotę 775,04 zł, określając termin płatności na 7 dni od daty otrzymania faktury. Wobec nieuregulowania płatności, powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 1238,62 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 1.02.2013r., pismem z dnia 12.02.2014r.

Dowód: umowa wraz z technicznymi warunkami przyłączenia (k-8 i nast.); protokół odbioru technicznego (...) z dnia 29.05.2007r. (k-16); faktura z dnia 25.01.2013r. (k-18); wezwanie do zapłaty z potwierdzeniem odbioru w dniu 27.02.2014r. (k-19,21).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu, po uwzględnieniu zarzutu przedawnienia.

Zgodnie z postanowieniami, łączącej strony umowy o przyłączenie, pozwany był zobowiązany do zapłaty opłaty za przyłączenie w terminie 7 dni od daty otrzymania faktury, wystawionej w terminie 7 dni od daty zawarcia umowy (§ 6 pkt II i § 16 ust. 1 i 3 umowy). Po stronie powodowej spoczywał więc w pierwszej kolejności obowiązek wystawienia faktury, stanowiącej podstawę zapłaty, w terminie do 6 lutego 2006r., czego nie zrobiła. Od tej daty należało liczyć termin przedawnienia roszczenia powoda zgodnie z przepisem art. 120 § 1 zd. 2 kc. Jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie.

Nawet, gdyby uznać, że roszczenie powoda stało się wymagalne dopiero z dniem podpisania protokołu odbioru (§ 16 ust. 2 umowy – 60% należności), tj. z dniem 29.05.2007r., choć termin ten pozostaje w sprzeczności z w.w. postanowieniem umowy, zawartym w § 16 ust. 1, to bieg terminu przedawnienia należałoby liczyć od dnia 30.05.2007r.

Zgodnie ze stanowiskiem pozwanego, bez względu na sposób liczenia terminu początkowego, roszczenie powoda uległo 3-letniemu przedawnieniu – w pierwszym wypadku – z dniem 6.02.2009r., w drugim – z dniem 30.05.2010r., a więc przed wniesieniem pozwu w niniejszej sprawie (co miało miejsce w dniu 29.01.2015r.).

Umowa o przyłączenie jest umową nazwaną odpłatną, uregulowaną w art. 7 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997r. Prawo energetyczne (t.j. Dz.U. z 2012r., poz. 1059 ze zm.). Do umowy tej należy stosować 3-letni okres przedawnienia, o którym mowa w art. 118 kc, przewidziany dla roszczeń, związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej. Po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia (art. 117§2 kc). Ustawowym skutkiem przedawnienia jest powstanie po upływie terminu przedawnienia po stronie tego, przeciwko komu przysługuje roszczenie, uprawnienia do uchylenia się od jego zaspokojenia (tzw. zarzut peremptryjny). Pozew w niniejszej sprawie wniesiony został w dniu 29.01.2015r., a więc po upływie terminu przedawnienia. Pozwanemu zatem przysługiwało uprawnienie do uchylenia się od zaspokojenia roszczenia, które przysługiwało powodowi. Wykonanie tego uprawnienia powoduje, że roszczenie już nie może być skutecznie dochodzone. Dotyczy to nie tylko roszczenia głównego, ale i odsetek za opóźnienia (tak: uchwała SN z dnia 10.11.1995r., III CZP 156/95, OSNCP 3/96/31). Przedawnione roszczenie zmienia się w tzw. zobowiązanie niezupełne (naturalne), którego cechą jest niemożność jego przymusowej realizacji.

Orzeczenie w pkt II wyroku oparto na przepisach art. 98 § 1 i 3 kpc. W skład kosztów procesu, które powód, jako przegrywający sprawę, powinien zwrócić pozwanemu, wchodzi wynagrodzenie pełnomocnika, będącego radcą prawnym (w stawce minimalnej), opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł) i opłata sądowa uiszczona od skargi na postanowienie referendarza sądowego o nadaniu klauzuli wykonalności (30 zł).